

malo pogugala na njih — sedla je na drobno nit, a se je zapletla z nerodnimi nogami in ni mogla odleteti. In spet se je zdelo Jurčku, da mu muha daje svet: „Jurček, kaj iščeš samo prijetnosti? Poglej, tudi jaz sem iskala samo lahkega prijetnega življenja, pa poglej, našla sem smrt!“ In res, prikorakal je pajek po drobni nitki do muhe, ki je brcala in se izkušala rešiti, in jo je zadavil.

Jurček se je spomnil pregovora, ki mu ga je mati tolikrat ponavljala: „Kdor ne dela, naj tudi ne je!“ In kes mu je napolnil mlado srce. „Čisto drugačen moram postati,“ je sklenil v svojem srcu tisti dan, ko je šel na mesto v šolo v Lepovče.

In če vprašaj Zaplotnikovo mater, katerega izmed otrok ima najrajša, ti reče: „Jurčka. Jurček je najbolj priden! Prej je bil res len, sedaj se je pa poboljšal, hvala Bogu, tako da ga imam najrajša.“

Otrokova nebesa.

*Ah, mati, poglej, tam na nebu
nebrojno se luč že blišči,
a oni-le košček je prazen,
nobena na njem ne gori!*

*„So zvezdice tudi na onem,
pogled ne doseže jih tvoj,
v prostoru nezmernem hitijo,
zemljé ne doseže njih soj.“*

*Pogledal po trati je deček:
„Kar praviš mi ti, je li res?
Poglej tam na trati svetlobo!
Ni ondi li košček nebes?“*

*Joj, doli na trato je padel,
na trato je našo mehko,
v nebesih sedaj bom igral se,
ki zre jih na trati oko.“ —*

*Pohitel pogled tja na trato
je materin sladko zavzet:
kresnic jo nebroy je pokrival,
v njih soj je ves kos bil odet.*

*Obeh so oči zažarele:
nebesa otrok je imel;
spomin na mladost pa je mater
kot rajski slaj mehko objel.*

*„Nebesa pač padla sem niso,
kresnic se roj svefi tako;
a tebi, nedolžnost predraga,
na zemlji zdaj vse je — nebó.*

*O, da bi nebesa ohranil,
ki zdaj jih še v srcu imaš,
otrok moj, za vse jih na svetu,
to vem, ko dorasteš, ne daš.“*

Andrej Rapé.

